

никога, но, като чула, че този слѣпъ, глухъ и нѣмъ царски синъ дошълъ въ нейното царство, тя го поканила на гости у себе си и му казала: „Искашъ ли азъ да снема отъ тебе малко отъ страданията“? — О, ти ще ми направишъ най-голѣмото добро“, отвърналъ той. Попипала го тя за очитѣ, за ушитѣ и за езика, и на царския синъ се възвърнали чувствата, но тя се скрила за него. А той, като я видѣлъ, така се влюбилъ въ нея, та, като я изгубилъ много се наскърбилъ и казалъ: „Първата ми скръбъ е нищо прѣдъ тази“. Сега вие сте въ положението на тоя царски синъ, който е билъ слѣпъ и глухъ и нѣмъ, и забравили сте грѣха за убития добъръ слуга и казвате: „Нѣма ли нѣкой, който да ни отвори очитѣ?“ Има, но, ако ви отвори очитѣ, вие ще бждете десетъ пѣти по-нещастни. Нѣма по-голѣмо нещастие отъ това — да видишъ Любовта, а да я нѣмашъ.

Слѣдователно, какво ще правите вие? Ще търсите царската дъщеря ли, или ще изправите грѣховетѣ си? Да, вие трѣбва да възвърнете живота на онзи убития слуга. Баща ви, майка ви, всички трѣбва да възвърнатъ този несправедливо отнетъ животъ. Значи, за да дойде този принципъ, всѣко прѣстѣпление трѣбва да се помете, ни поменъ не трѣбва да остане въ свѣта отъ прѣстѣпленията. Всички прѣстѣпления трѣбва съвършено да се изметатъ отъ нашия свѣтъ, и, когато вие очистите вашия свѣтъ отъ всички прѣстѣпни работи, лоши мисли и желания и проектирате тази Божествена Любовь прѣзъ вашата душа и духъ, ще станете сестри и братя и майка. Тогава елате при менъ и азъ самъ *ще отворя вратата на Храма и ще ви въведа вътрѣ*. Ясно ви говоря! Герои се иска да бждете въ новото учение; герои, а не страхливци! Нови нѣща ви трѣбватъ! Дипломи отъ университета не ви трѣбватъ. Доктори били, свещеници били, каквито и да сж, все кавалери били, все честни били. Свѣтътъ е пѣленъ все съ „честни“ хора, а все пакъ безчестieto царува отъ единия край до другия. Свършилъ